

515. δὲ πεδία ποταμοῖς διαρρέεται ποτίζουσι δ' αὐτὰ, τὰ μὲν τῷ

516. Ἀρίῳ, τὰ δὲ τῷ Μάργῳ. Όμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία, τῇ Βακτριανῇ, κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῷ] ὄρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν· διέχει δὲ τῆς Τρκανίας περὶ ἐξαυσχιλίους σαδίους. Συντελής δὲ ἡν αὐτῇ καὶ ἡ Δραγχιαστὴ μέχρι Καρμανίας, τὸ μὲν πλέον τοῖς νοτίοις μέρεσι τῷ ὄρῶν ὑποπεπτωκυῖα, ἔχουσα μέντοι τινὰ τῶν μερῶν καὶ τοῖς ἀρκτικοῖς πλησιάζοντα τοῖς κατὰ τὴν Ἀρίαν· καὶ ἡ Δραγχωσία δὲ οὐ πολὺ ἀπωθέν ἐστι, καὶ αὗτη τοῖς νοτίοις μέρεσι τῷ ὄρῶν ὑποπεπτωκυῖα, καὶ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τεταμένη, μέρος οὖσα τῆς Ἀριανῆς. Μῆκος δὲ τῆς Ἀρίας ὅσου δισχιλίοις· σάδιοι, πλάτος δὲ τρισκόσιοι τοῦ πεδίου· πόλεις δὲ Ἀρτακάνα, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Ἀχαΐα, ἐπώνυμοι τῶν κτισάντων. Εὔοιει δὲ σφόδρα ἡ γῆ· καὶ γάρ εἰς τριγονίαν παραμένει ἐν ἀπιττώτοις ἀγγεσι.

§. 2.

Παραπλησία δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Μαργιανή· ἐρημίας δὲ περιέχεται τὸ πεδίον. Θαυμάσας δὲ τὴν εὐφυΐαν ὁ Σωτὴρ Ἀντίοχος, τείχει περιέβαλε κύκλου ἔχοντι χιλίων καὶ πεντακοσίων σαδίων· πόλιν δὲ ἔκτισεν Ἀντιόχειαν. Εύσμπελος δὲ καὶ αὕτη ἡ γῆ· φασὶ γοῦν τὸν πυθμένα εὑρίσκεσθαι πολλάκις δυσὶν ἀνδράσι περιῆηπτὸν, τὸν δὲ βότρυν δίποχυν.

Κ Ε Φ. IA.

§. 1.

Τῆς δὲ Βακτρίας μέρη μέν τινα τῇ Ἀρίᾳ παραβέβληται πρὸς ἄρκτου, τὰ πολλὰ δὲ ὑπέρκειται πρὸς ἔω· πολλὴ δὲ ἐστὶ καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίου. Τοσοῦτον δὲ ἵσχυσσαν οἱ ἀποσγίσαντες

Ἐλληνες αὐτὴν, διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας, ὡς τῆς τε Αριανῆς 516. ἐπεκράτουν, καὶ τῶν Ἰνδῶν, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρτεμιτηνὸς, καὶ πλείω ἔθνη κατεγρέψαντο ἡ Ἀλέξανδρος, καὶ μάλιστα Μένανδρος (εἴγε καὶ τὸν Ἱπανιν διέβη πρὸς ἔω, καὶ μέχρι τοῦ Ἰσάμου προσῆλθε), τὰ μὲν αὐτὰς, τὰ δὲ Δημήτριος ὁ Εὐθυδήμου υἱὸς τοῦ Βακτρίων βασιλέως· οὐ μόνον δὲ τὴν Πατταληνὴν κατέσχουν, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας παρασιτὰς τὴν τε Σαραόσου καλουμένην, καὶ τὴν Σιγέρτιδος βασιλείαν. Καθόλου δέ φησιν ἐκεῖνος τῆς συμπάσῃς Αριανῆς πρόσχημα εἶναι τὴν Βακτριανήν. Καὶ δὴ καὶ μέχρι Σηρῶν καὶ Φρυνῶν ἔχέτειναι τὴν ἀρχήν.

§. 2.

Πόλεις δὲ εἶχον τὰς τε Βάκτρα, ἥνπερ καὶ Ζαριάσπαν καλοῦσιν, ἣν διαρρέει ὅμωνυμος ποταμὸς ἐμβαλλὼν εἰς τὸν Ωξὸν, καὶ Δάρασφα, καὶ ἄλλας πλείους· τούτων δὲ τὴν τε Εὐκρατίδια, τοῦ ἀρξαντος ἐπώνυμος. Οἱ δὲ κατασχόντες αὐτὴν Ἐλληνες καὶ εἰς στρατεῖας διηρήκασιν· ὡν τὴν τε Ασπιῶνος καὶ 517. τὴν Τουριούσην ἀφήρηστο Εὐκρατίδην οἱ Παρθιαῖοι. Εἶσχον δὲ καὶ τὴν Σογδιανὴν ὑπερκειμένην πρὸς ἔω τῆς Βακτριανῆς, μεταξὺ τοῦ τε Ωξού ποταμοῦ, δις ὄριζει τὴν τε τῶν Βακτρίων καὶ τὴν τῶν Σογδίων, καὶ τοῦ Ἰαξάρτου· οὗτος δὲ καὶ τοὺς Σογδίους ὄριζει, καὶ τοὺς Νομάδας.

§. 3.

Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν οὐ πολὺ διέφερον τοῖς βίοις καὶ τοῖς γένεσι τῶν Νομάδων οἵ τε Σογδιανοί, καὶ οἱ Βακτριανοί· μικρὸν δὲ ὅμως ἡμερώτερα ἦν τὰς τῶν Βακτριανῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων οὐ τὰς βελτιστὰ λέγουσιν οἱ περὶ Ὄνησάριτον· τοὺς γάρ ἀπειργκότας διὰ νόσου, ἡ γῆρας, ζῶντας παραβάλλεσθαι τρε-

340 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

517. φορμένοις κασὶν ἐπίτηδες πρὸς τοῦτο, οὓς ἐνταφιασάσκαλεῖ-
σθαι τῇ πατρῷᾳ γλώττῃ· καὶ ὅρασθαι τὰ μὲν ἔξω τείχους
τῆς μητροπόλεως τῶν Βαστρῶν καθαρά· τῶν δὲ ἐντὸς τὸ πλέον
ὅσέων πλῆρες ἀνθρωπῶν· καταλῦσαι δὲ τὸν νόμον Ἀλέξαν-
δρου. Τοιαῦτα δέ πως καὶ τὰ περὶ τοὺς Κασπίους ἴσοροῦσι·
τοὺς γάρ γονέας, ἐπειδὴν ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότες τυγχά-
νωσιν, ἔγκλεισθέντας λιμοκτονεῖσθαι. Τοῦτο μὲν οὖν ἀνεκτό-
τερον, καὶ τῷ οἰκείῳ νόμῳ παραπλήσιον, καίπερ δὲ Σκυθικόν·
πολὺ μέντοι Σκυθικώτερον τὸ τῶν Βαστριανῶν. Καὶ δὴ διαπο-
ρεῖν ἄξιον, τὸνίκα Ἀλέξανδρος τοιαῦτα κατελάμβανε τόνταῦθα, τί
χρὶ εἰπεῖν τὰ ἐπὶ τῶν πρώτων Περσῶν, καὶ τῶν ἔτι πρότερου
ἡγεμόνων, ὃποῖα εἰκὸς τὸν παρ' αὐτοῖς νενομίσθαι.

§. 4.

Φασὶ δὲ οὖν ὁκτὼ πόλεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν τε τῇ Βασ-
τριανῇ καὶ τῇ Σογδιανῇ κτίσαι· τινάς δὲ κατασκάψαι, ὡν Κα-
ριάτας μὲν τῆς Βαστριανῆς, ἐν ᾧ Καλλισθένης συνελήφθη,
καὶ παρεδόθη φυλακῇ, Μαράκανδος δὲ τῆς Σογδιανῆς, καὶ τὰ
Κύρα, ἔσχατον δυ Κύρου κτίσμα, ἐπὶ τῷ Ἰαξάρτῃ ποταμῷ κεί-
μενον, ὅπερ τὸν ὄριον τῆς Περσῶν ἀρχῆς· κατασκάψαι δὲ τὸ
κτίσμα τοῦτο, καίπερ ὄντα φιλόκυρον, διὰ τὰς πυκνὰς ὀπο-
τάσσεις. Εἶλεν δὲ καὶ πέτρας ἐρυμνὰς σφόδρα ἐκ προδόσεως,
τὴν τε ἐν αὐτῇ τῇ Βαστριανῇ τὴν Σισιμίθρου, ἐν ᾧ εἶχεν Ὁξυάρτης
τὴν Θυγατέρα Ρωξάνην, καὶ τὴν ἐν τῇ Σογδιανῇ, καὶ τὴν τοῦ
Ωξου (οἱ δὲ Ἀριαμάζου φασί). Τὴν μὲν οὖν Σισιμίθρου πεντε-
καίδεκα γαδίων ἴσοροῦσι τὸ ὑψος, ὄγδοοντα δὲ τὸν κύκλον·
ἄνω δὲ ἐπίπεδον καὶ εὔγεων, ὃσον πεντακοσίους ἄνδρας τρέφειν
δύναμένην, ἐν ᾧ καὶ ξενίας τυχεῖν πολυτελοῦς, καὶ γάμους
ἀγαγεῖν Ρωξάνης τῆς Ὁξυάρτου Θυγατρὸς τὸν Ἀλέξανδρον· τὸν
δὲ τῆς Σογδιανῆς διπλασίαν τὸ ὑψος φασί. Περὶ τούτους δὲ

τοὺς τόπους καὶ τὸ τῶν Βραγχιδῶν ἄξεν ἀνελεῖν· οὓς Ξέρξην 518. μὲν ἴδρυσαι αὐτόντι, συναπάραντας αὐτῷ ἐκόντας ἐκ τῆς οἰκείας, διὰ τὸ παραδοῦναι τὰ χρήματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἐν Διδύμοις καὶ τοὺς Θησαυρούς· ἐκεῖνον δὲ ἀνελεῖν μυστικόμενον τὴν ἱεροσύλιαν καὶ τὴν προδοσίαν.

§. 5.

Τὸν δὲ διὰ τῆς Σογδιανῆς ῥέοντα ποταμὸν Πολυτίμητόν Αριστόβούλος λέγει, τῶν Μακεδόνων Θεμένων (καθάπερ καὶ ἄλλα πολλά, τὰ μὲν καὶνα ἐθεσαν, τὰ δὲ παρωνόμασαν), ἀρδούντα δὲ τὴν χώραν, ἐκπίπτειν εἰς ἔρημον καὶ ἀμμώδη γῆν, καταπίνεσθαι τε εἰς τὴν ἄμμον, ὡς καὶ τὸν Αἴριον, τὸν δὲ Αἴριον ῥέοντα. Τοῦ δὲ Ωχού ποταμοῦ πλησίον ὁρύττοντας, εὑρεῖν ἐλαίου πηγὴν λέγουσιν εἰκὸς δὲ, ὥσπερ νιτρώδη τινὰ, καὶ σύφοντα ὑγρὰ, καὶ ἀσφαλτώδη, καὶ θειώδη διαρρέει τὴν γῆν, οὗτῳ καὶ λιπαρῷ εὑρίσκεσθαι· τὸ δὲ απάνιον ποιεῖ τὴν παραδοξίαν. Πεῖν δὲ τὸν Ωχού οἱ μὲν διὰ τῆς Βακτριανῆς φασιν, οἱ δὲ παρ' αὐτήν καὶ οἱ μὲν ἔτερον τοῦ Ωξού μέχρι τῶν ἐκβολῶν, νοτιώτερον ἐκείνου, ἀμφοτέρων δὲ ἐν τῇ Ύρκωνίᾳ τὰς εἰς τὴν Θαλατταν ὑπάρχειν ἐκρύσσεις· οἱ δὲ, κατ' ἀρχὰς μὲν ἔτερον, συμβαλλειν δὲ εἰς ἐν τὸ τοῦ Ωξού ῥεῖθρον, πολλαχοῦ καὶ ἐξ καὶ ἐπτὰ σαδίων ἔχον τὸ πλάτος. Οἱ μέντοι Ιαξάρτης ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τελους ἔτερος ἐστι τοῦ Ωξού, καὶ εἰς μὲν τὴν αὐτὴν τελευτῶν Θαλατταν· αἱ δὲ ἐκβολαὶ διέχουσιν ἄλληλων, ὡς φησι Πατροκλῆς, παρασάγγης ὡς ὄγδοήκοντα· τὸν δὲ παρασάγγην τὸν Περσικὸν, οἱ μὲν ἐξήκοντα σαδίων φασιν, οἱ δὲ τριώκοντα, ἡ τετταράκοντα. Άναπλεόντων δὲ ἡμῶν τὸν Νεῖλον, ἄλλοτ' ἄλλοις μέτροις χρώμενοι τὰς σχοίνους ὡγόμαζον ἀπὸ πόλεως ἐπὶ πόλιν· ὡς τὸν αὐτὸν τῶν σχοίνων ἀριθμὸν ἄλλαχοῦ μὲν μείζω παρέχειν πλοῦν, ἄλλοσχοῦ δὲ βραχύτερον· οὕτως·

342 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

518. ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένου καὶ φυλαττόμενου μέχρι τοῦ νῦν.

§. 6.

Μέχρι μὲν δὴ τῆς Σιγδιανῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἡλιον οἴοντες ἀπὸ τῆς Ἰρκανίας γυνώριμα ὑπῆρχε τὰ ἔθνη καὶ τοῖς Πέρσαις πρότερον τὰ ἔξω τοῦ Ταύρου, καὶ τοῖς Μακεδόσιι μετὰ ταῦτα, καὶ τοῖς Παρθεναίοις. Τὰ δ' ἐπέκεινα ἐπ' εὐθείας, ὅτι μὲν Σκυθικά εἶναι, ἐκ τῆς ὁμοειδίᾳς εἰκάζεται σρατεῖαι δ' οὐ γεγόνασιν ἐπ' αὐτοὺς ἡμῖν γυνώριμοι καθάπερ οὐδὲ ἐπὶ τοὺς βορειοτάτους τῶν Νομάδων ἐφ' οὓς ἐπεχείρησε μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἄγειν σρατιὸν, ὅτε τὸν Βῆσσον μετήει καὶ τὸν Σπιταμένην ζωγρίᾳ δ' ἀναγνέντος τοῦ Βῆσσου, τοῦ δὲ Σπιταμένους ὑπὸ τῶν βαρβάρων διαφθαρέντος, ἐπαύσατο τῆς ἐπιχειρήσεως. Οὐχ ὁμολογοῦσι δ', ὅτι περιέπλευσάν τινες ἀπὸ τῆς Ἰνδοιῆς ἐπὶ τὸν Ἰρκανίαν· ὅτι δὲ δύναται, Πατροκλῆς εἴρηκε.

§. 7.

519. Λέγεται δέ, διότι τοῦ Ταύρου τὸ τελευταῖον, δὲ καλοῦσιν Ἰμαον, τῇ Ἰνδικῇ Θαλάττῃ ἔυναπτον, οὐδὲν οὔτε προῦχει πρὸς ἕω τῆς Ἰνδικῆς μαχλού, οὐτ' εἰσέχει παριόντι δὲ εἰς τὸ βόρειον πλευρὸν, ἀεὶ τι τοῦ μήκους ὑφαρεῖ καὶ τοῦ πλάτους ἡ Θάλαττα, ὥστ' ἀποφαίνειν μείουρον πρὸς ἕω τὴν νῦν ὑπογραφομένην μερίδα τῆς Ἀσίας, ἢν ὁ Ταῦρος ἀπολαμβάνει πρὸς τὸν Ωκεανὸν, τὸν πληροῦντα τὸ Κάσπιον πέλαγος. Μῆκος δὲ ἐσὶ ταῦτης τῆς μερίδος τὸ μέγιστον ἀπὸ τῆς Ἰρκανίας Θαλάττης ἐπὶ τὸν Ωκεανὸν τὸν κατὰ τὸ Ἰμαον τρισμυρίων πον σαδίων, παρὰ τὴν ὄρειν τοῦ Ταύρου τῆς πορείας οὕστις πλάτος δὲ ἔλαττον τῶν μυρίων. Εἴρηται γάρ, ὅτι περὶ τετρακισμυρίους σαδίους ἐσὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου μέχρι τῆς ἐώας Θαλάττης τῆς κατὰ Ἰνδούς ἐπὶ δὲ Ἰσσὸν ἀπὸ τῶν ἐσπερίων ἄκρων

τῶν κατὰ σῆλας, ἄλλοι τρισμύριοι· ἐξεῖ δὲ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰσσικοῦ 519.
 κόλπου μικρὸν, ἢ οὐδὲν, Ἀμισοῦ, ἐωθεωτέρος· τὸ δὲ ἀπὸ
 Ἀμισοῦ ἐπὶ τὴν Τρκανίαν γῆν, περὶ μυρίους ἐξὶ σαδίους,
 παραλίηλον ὃν τῷ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ λεχθέντι ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς.
 Λείπεται δὴ τὸ λεχθέν μῆκος ἐπὶ τὴν ἔω τῆς περιωδευμένης
 νυνὶ μερίδος, οἵ τρισμύριοι σάδιοι. Πάλιν δὲ τοῦ πλάτους τοῦ
 μεγίστου τῆς οἰκουμένης ὅντος περὶ τρισμυρίους σαδίους, χλαμυ-
 δοειδῶς οὖσας, τὸ διάσημα τοῦτο ἐγγὺς ἀν εἴη τοῦ μεσημ-
 βρινοῦ τοῦ διὰ τῆς Τρκανίας Θαλάττης γραφομένου καὶ τῆς
 Περσικῆς, εἴπερ ἐξὶ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἐπτὰ μυριάδες.
 Εἰ οὖν ἀπὸ τῆς Τρκανίας ἐπὶ τὴν Ἀρτεμίταν τὴν ἐν τῇ Βασι-
 λωνίᾳ σάδιοι εἰσιν ὄκτακισχιλιοι, καθάπερ εἴρηκεν Ἀπολλό-
 δωρος ὁ ἐκ τῆς Ἀρτεμίτας, ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τὸ σόμα τῆς κατὰ
 Πέρσας Θαλάττης ἄλλο τοσοῦτον ἐξεῖ, καὶ πάλιν τοσοῦτον, ἢ
 μικρὸν ἀπολεῖπον, εἰς τὰ ἀνταίροντα τοῖς ἀκροῖς τῆς Αἰγαίου·
 λοιπὸν ἀν εἴη τοῦ πλάτους τῆς οἰκουμένης τοῦ λεχθέντος ἀπὸ
 τοῦ μυχοῦ τῆς Τρκανίας Θαλάττης ἐπὶ τοῦ σόματος αὐτῆς,
 ὃσου εἰρήκαμεν. Μειούρου δὲ ὅντος τοῦ τμήματος τούτου τῆς
 γῆς ἐπὶ τὰ πρὸς ἔω μέρη, γίνοιτο ἀν τὸ σχῆμα προσόμοιον
 μαγειρικῆ κοπίδει, τοῦ μὲν ὅρους ἐπ' εὐθείας ὅντος, καὶ νοού-
 μένου κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς κοπίδος· τῆς δὲ ἀπὸ τοῦ σόματος
 τοῦ Τρκανίου παραλίας ἐπὶ Τάμαρον, κατὰ Θάτερον πλευρὸν,
 εἰς περιφερῆ καὶ μείουρον γραμμὴν ἀποληγού.

§. 8.

Ἐπιψημένον δὲ καὶ τῶν παραδόξων ἐνίων, ἡ Θρυλλοῦσι περὶ
 τῶν τελέων Βαρβάρων, οἷον τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὴν ἄλλην
 ὁρεινήν. Τοῖς μὲν γάρ θόμαῖς εἶναι φασι τὸ τοῦ Εὐριπίδου,

Τὸν φύντα Θρηνεῖν, εἰς ὅσ' ἔοχεται κακά·

Τὸν δὲ αὖ θανόντα, καὶ πόνων πεπάχυκένον,

Χιρούτας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

520.

X 4

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

520. Έτέροις δὲ, μηδένα ἀποκτείνειν τῶν ἔξαιμαρτόντων τὰ μέγιστα, ἀλλ' ἔξορίζειν μόνον μετὰ τῶν τέκνων, ὑπεναυτίως τοῖς Δέρβισι καὶ γάρ ἐπὶ μικροῖς οὖτοι σφάττουσι. Σέβονται δὲ γῆν οἱ Δέρβικες· Θύουσι δὲ οὐδὲν Θῆλυ, οὐδὲ ἐσθίουσι τοὺς δὲ ὑπέρ, ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονότας σφάττουσι· ἀναλίσκουσι δὲ τὰς σάρκας οἱ ἄγχιστα γένους· τὰς δὲ γραίας ἀπάγχουσιν, εἴτα Θάπτουσι τοὺς δὲ ἐντὸς ἐβομήκοντα ἔτῶν ἀποθανόντας οὐκ ἐσθίουσιν, ἀλλὰ θάπτουσι. Σίγινοι δὲ τὰλλα μὲν περσίζουσι, ἵππαρίοις δὲ χρῶνται μικροῖς, δασέσιν, ἀπέρ ἵππότην ὅχειν μὲν οὐ δύνανται· τέθριππα δὲ ζευγνύουσιν ἡνιοχοῦσι δὲ γυναικες, ἐκ παιδῶν ἡσκημέναι· ἡ δὲ ἄριστα ἡνιοχοῦσα, συνοικεῖ, ὃ βούλεται. Τενάς δὲ ἐπιτηδεύειν φασὶν ὡς μακροχεφαλώτατοι φανοῦνται, καὶ προπεπτωκότες τοῖς μετώποις, ὥσπερ ὑπερκύπτειν τῶν γενείων. Ταπύρων δὲ ἐσὶ καὶ τὸ τοὺς μὲν ἄνδρας μελουνειμονεῖν καὶ μακροκομεῖν· τὰς δὲ γυναικας λευχειμονεῖν καὶ βραχυκομεῖν· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ Δερβίκων καὶ Τρκανῶν· καὶ ὁ ἀνδρειότατος κριθεῖς γαμεῖ, ἢν βούλεται· Κασπιοι δὲ τοὺς ὑπέρ ἐβδομήκοντα ἔτη λεπικτονήσαντες, εἰς τὴν ἐρημίαν ἐκτιθέασιν· ἀπωθεύειν δὲ σκοπεύοντες, ἐὰν μὲν ὑπὲρ ὄρνιθων κατασπωμένους ἀπὸ τῆς κλίνης ἴδωσιν, εὐδαιμονίζουσιν· ἐὰν δὲ ὑπὸ Σηρίων, ἡς κυνῶν, ἡττουν· ἐὰν δὲ ὑπὸ μηδενὸς, κακοδαιμονίζουσι.

Κ Ε Φ. ΙΒ.

§. I.

ἘΠΕΙ δὲ τὰ βόρεια μέρη τῆς Ασίας ποιεῖ ὁ Ταῦρος, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου καλοῦσιν, εἰπεῖν προειλόμενα πρῶτον περὶ τούτων. Τούτων δὲ ἐσὶ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτοῖς ἡ οἰλα, ἡ τὰ πλεῖστα. Όσα μὲν τῶν Κασπίων πυλῶν ἐωθειώτεροι

ἔσιν, ἀπλουσέροις ἔχει τὴν περιήγησιν διὰ τὴν σύγριότητα· οὐ 520. πολὺ τε ἀν διαφέροις τῷδε, ἢ τῷδε τῷ κλίματι συγκαταλεχθέντα. Τὰ δὲ ἐσπέρια πάντα διδωσιν εὔπορίσιν τοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν ὡς εἰς προσέγειν ἐπὶ τὰ παρακείμενα ταῖς Κασπίαις πύλαις. Παράκειται δὲ ἡ Μηδία πρὸς δύσιν, χώρα πολλὴ καὶ δυνατεύσασσε ποτε, καὶ ἐν μέσῳ τῷ Ταύρῳ κειμένη, πολυσχιδεῖ κατὰ ταῦτα ὑπάρχοντι τὰ μέρη, καὶ αὐλῶνας ἐμπεριλαμβάνοντι μεγάλους, καθάπερ καὶ τῇ Αρμενίᾳ τοῦτο συμβέβηκε.

§. 2.

Τὸ γάρ ὄρος τοῦτο ἀρχεται μὲν ἀπὸ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας· ἀλλ’ ἐνταῦθα μὲν οὔτε πλάτος, οὔτε ὕψος ἀξιόλογου δείκνυσιν. Ἐξαίρεται δὲ πολὺ πρώτου κατὰ τὰς Χελιδονίας· αὗται δὲ εἰσὶ νῆσοι κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς Παμφυλίων παραλίας. ἐπὶ δὲ τὰς ἀνατολὰς ἐκτεινόμενος, αὐλῶνας μικροὺς ἀπολαμ- 521. βάνει, τοὺς τῶν Κιλίκων εἶτα τῇ μὲν τὸ Άμανὸν ἀπ’ αὐτοῦ σχίζεται, τῇ δὲ ὁ Άντιταυρος, ἐνῷ τὰ Κόμανα ἴδρυται τὰ ἐν τοῖς ἄνω λεγομένοις Καππαδοξεῖν! Οὗτος μὲν οὖν ἐν τῇ Καταονίᾳ τελευτᾷ· τὸ δὲ Άμανὸν ὄρος μέχρι τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Μελιτηνῆς πρόεισι, καθ’ ἣν ἡ Κομικηγηνὴ τῇ Καππαδοκίᾳ παράκειται, ἐκδέχεται δὲ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου ὄρη, συνεχῆ μὲν τοῖς προειρημένοις, πλὴν δύσον διακόπτει ρέων διὰ μέσων ὁ πόταμός. Πολλὴν δὲ ἐπίδοσιν λαμβάνει εἰς τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ πολυσχιδές. Τὸ δὲ οὖν νοτιώτατον μαλισκάν ἔσιν ὁ Ταύρος, ὄρίζων τὴν Αρμενίαν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

§. 3.

Ἐντεῦθεν δὲ ἀμφότεροι ρέουσιν οἱ τὴν Μεσοποταμίαν ἐγκυκλούμενοι ποταμοί, καὶ συνάπτοντες ἀλλήλοις ἔγγὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν, εἶτα ἐκδιδόντες εἰς τὴν κατὰ Πέρσας θαλασσαν,

346 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

521. ὁ τε Εὐφράτης, καὶ ὁ Τίγρις. Εἶτα δὲ καὶ μεῖζων ὁ Εὐφράτης, καὶ πλείω διέξεισι χώραν, σκολιῶ τῷ ρεῖθρῳ, τὰς πηγὰς ἔχων ἐν τῷ προσβόρρῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ρέων δὲπί δύσιν διά τῆς Ἀρμενίας, τῆς μεγάλης καλουμένης, μέγρι τῆς μικρᾶς, ἐν δεξιᾷ ἔχων ταύτην, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν Βασιλεισηνήν· εἶτα ἐπιστρέφει πρὸς νότον. Συνάπτει δὲ κατά τὴν ἐπιστροφὴν τοῖς Καππαδόκων ὄροις· δεξιᾷ δὲ ταῦτα ἀφεῖς καὶ τὰ τῶν Κομμαγηνῶν, ἀριστερᾷ δὲ τὴν Ἀκιλισηνήν καὶ Σωφηνήν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας, πρόεισιν ἐπὶ τὴν Συρίκην, καὶ λαμβάνει πάλιν ἄλλην ἐπιστροφὴν εἰς τὴν Βαδυλωνίαν, καὶ τὸν Περσικὸν κόλπον. Οὐ δὲ Τίγρις, ἐκ τοῦ νοτίου μέρους τοῦ αὐτοῦ ὄρους ἐνεγκεῖται ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν, συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίου, καὶ ποιεῖ τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν· εἴτ' ἐκδίδωσι καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν κόλπον. Διέχουσι δὲ ἄλληλοιν καὶ πηγαὶ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος περὶ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους σαδίους.

§. 4.

Ἀπὸ δὲ οὗ τοῦ Ταύρου πρὸς ἄρκτον ἀποσχίδες πολλαὶ γεγόνασι, μία μὲν ἡ τοῦ καλουμένου Ἀντιταύρου· καὶ γάρ ἐνταῦθα οὕτως ὠνομάζετο ὁ τὴν Σωφηνήν ἀπολαμβάνων ἐν αὐλῶνι μεταξὺ κειμένῳ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Ταύρου. Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου κατά τὴν μικράν Ἀρμενίαν ἐφεξῆς τῷ Ἀντιταύρῳ πρὸς ἄρκτον ἐπεκτείνεται μέγα ὄρος καὶ πολυσχιδές καλοῦσι δὲ τὸ μὲν αὐτοῦ Παρυάδρομον, τὸ δὲ Μοσχικὴ ὄρη, τὸ δὲ ἄλλοις ὄντας ταῦτα δὲ ἀπολαμβάνει τὴν Ἀρμενίαν ὅλην μέχρι Ιόντιων καὶ Ἀλβανῶν. Εἴτ' ἂλλος ἐπανίσταται πρὸς ἔω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας Νολάττης μέχρι Μηδίας, τῆς τε Ἀτροπατίου καὶ τῆς μεγάλης· καλοῦσι δὲ καὶ ταῦτα τὰ μέρη πάντα τῶν ὄρῶν Παραχωάδρου, καὶ τὰ μέχρι τῶν Κασπίων πυλῶν, καὶ ἐπέκεινα ἔτι πρὸς τὰς ὄντας λαῖς, τὰ συνάπτοντα τῇ Ἀρίζ.

Τὰ μὲν δὴ πρόσδορρά ὅρη οὕτω καλοῦσι τὰ δὲ νότια τὰ πέροι. 522.
 τοῦ Εὐφράτου τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομισγηνῆς πρὸς
 ἐν τείνοντα, κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὸ τοῦτο καλεῖται Ταῦρος,
 διορίζων τὴν Σωφηνὴν, καὶ τὴν ἄλλην Αρμενίου ἀπὸ τῆς Μεσο-
 ποταμίας· τινὲς δὲ Γορδουαῖα ὅρη καλοῦσιν· ἐν δὲ τούτοις·
 οἵτι καὶ τὸ Μάσιον, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίνιος ὅρος καὶ τῶν
 Τυρανοκέρτων. Ἐπειτα ἔξαίρεται πλέον, καὶ καλεῖται Νιφά-
 της· ἐνταῦθα δὲ που καὶ αἱ τοῦ Τύριος πηγαὶ, κατὰ τὸ νότιον
 τῆς ὥρεινήσι πλευρόν· εἰτ’ ἀπὸ τοῦ Νιφάτου μᾶλλον ἔτι καὶ
 μᾶλλον ἡ ράχης ἐκτεινομένη, τὸ Ζάγριον ὅρος ποιεῖ, τὸ δι-
 ορίζον τὸν Μηδίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν· μετὰ δὲ τὸ Ζάγριον
 ἐκδέχεται, ὑπὲρ μὲν τῆς Βαβυλωνίας, ἢ τε τῶν Ἐλυμαίων ὥρειν
 καὶ ἡ τῶν Παραιτακηνῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς Μηδίας ἡ τῶν Κοσσαίων.
 Εὐ μέσῳ δὲ ἐξιν ἡ Μηδία, καὶ ἡ Αρμενία, πολλὸ μὲν ὅρη
 περιλαμβάνουσαι, πολλῷ δὲ ὥροπέδια, ὥσαύτως δὲ πεδία, καὶ
 αὐλῶνας μεγάλους· συχνά δὲ καὶ ἐθνη τὰ περιοικοῦντα, μικρά,
 ὥρεινά, καὶ ληγριά τὰ πλείω. Οὗτω μὲν τοίνυν τίθεμεν ἐντὸς
 τοῦ Ταύρου τὴν τε Μηδίαν, ἵνε εἴσι καὶ αἱ Κάσπιοι πύλαι,
 καὶ τὴν Αρμενίαν.

§. 5.

Καθ’ ἡμῖν μὲν τοίνυν προσάρκτια ὃν εἴη τὰ ἐθνη ταῦτα,
 ἐπειδὴ καὶ ἐντὸς τοῦ Ταύρου. Ἐρατοσθένης δὲ, πεποιημένος
 τὴν διαιρεσιν εἰς τὰ νότια μέρη καὶ τὰ προσάρκτια, καὶ τὰς
 ὑπ’ αὐτοῦ λεγομένας σφραγίδας, τὰς μὲν βορείους καλῶν, τὰς
 δὲ νοτίους, ὅρια ἀποφαίνει τῶν κλιμάτων ἀμφοῖν τὰς Κα-
 σπίους πύλας· εἰκότως οὖν τὰ νοτιώτερα πρὸς ἔω τείνοντα τῶν
 Κασπίων πυλῶν, νότια ὃν ἀποφαίνοι, ὃν εἴσι καὶ ἡ Μηδία
 καὶ ἡ Αρμενία· τὰ δὲ βορειότερα πρόσδορρά, κατ’ ἄλλην καὶ
 ἄλλην διάταξιν τούτου συμβαίνοντος. Τάχα δὲ οὐκ ἐπέδιλε

348 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

522. τούτῳ, διότι ἔξω τοῦ Ταύρου πρὸς νότον οὐδέν ἐστι οὔτε τῆς Ἀρμενίας μέρος, οὔτε τῆς Μηδίας.

ΚΕΦ. ΙΓ.

§. 1.

Ηδὲ Μηδία δίχα διήρηται. Καλοῦσι δὲ τὴν μὲν, μεγάλην, τῆς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, μεγάλη πόλις, καὶ τὸ βασιλεῖον ἔχουσα τῆς Μήδων ἀρχῆς· διατελοῦσι δὲ καὶ νῦν οἱ Παρθυαῖοι τούτῳ χρώμενοι βασιλείων καὶ θερίζουσι γε ἐνταῦθα οἱ βασιλεῖς (ψυχρὰ γὰρ ἡ Μηδία), τὸ δὲ χειμάδιόν ἐστιν αὐτοῖς ἐν Σελευκείᾳ, τῇ ἐπὶ τῷ Τίγρει, πλησίον Βαβυλῶνος. Ή δὲ έτέρα

523. μερὶς ἐστιν ἡ Ατροπάτιος Μηδία· τοῦνομα δὲ ἔσχεν ἀπὸ τοῦ ἄγεμόνος Ατροπάτου, διεκώλυσεν ὑπὸ τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι καὶ ταύτην, μέρος οὖσαν τῆς μεγάλης Μηδίας. Καὶ δὴ καὶ βασιλεὺς αἰναγορευθεὶς ἴδιᾳ συνέταξε καθ' αὐτὴν τὴν χώραν ταύτην· καὶ ἡ διαδοχὴ σώζεται μέχρι νῦν ἐξ ἐκείνου, πρὸς τε τοὺς Αρμενίων βασιλέας ποιήσαμένων ἐπιγαμίας τῶν βασερού, καὶ Σύρων, καὶ μιτά ταῦτα Παρθυαίων.

§. 2.

Κεῖται δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Αρμενίᾳ *καὶ τῇ Ματιανῇ* πρὸς ἔω· τῇ δὲ μεγάλῃ Μηδίᾳ πρὸς δύσιν· πρὸς δὲ ἄρκτου ἀμφοτέραις τοῖς δὲ περὶ τὸν μυχὸν τῆς Τρκανίας Ναλάττης, καὶ τοῖς Ματιανοῖς ἀπὸ νότου παράκειται. Εἶτι δὲ οὐ μικρὰ κατὰ τὴν δύναμιν, ὡς φησιν Απολλωνίδης· οὐ γε καὶ μυρίους ἵππεας δύναται παρέχεσθαι, πεζῶν δὲ τέτταρες μυριάδας. Λίμνην δὲ ἔχει τὴν Σπαῦταν, ἐν ᾧ ἀλεις ἐπανθοῦντες πήκτονται· εἰσὶ δὲ κυπριώδεις καὶ ἐπαλγεῖς· ἔλαιον δὲ τοῦ πάθους ἄκος,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΦΕΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΑΧΑΡΗΣ ΕΠΙΣΤΑΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΕΠΑΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΓΟΥ ΕΠΑΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

νδωρ δὲ γλυκὺ τοῖς καπυρωθεῖσιν ἴματίοις, εἴ τις κατ' 523.
ἀγνοισαν βάψειεν εἰς αὐτὴν πλύσεως χάριν. Εἶχουσι δὲ ἵσχυροὺς
γείτονας τοὺς Αρμενίους καὶ τοὺς Παρθιαίους· ὃφελόν
κόπτονται πολλάκις· σάντεχουσι δὲ ὅμιλος καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ
ἄφαρες· θέντα, καθάπερ τὴν Συμβάκην ἀπέλαβον παρὰ τῶν
Αρμενίων, ὑπὸ Ρωμαίοις γεγονότων, καὶ αὗτοὶ προσεληλύ-
θασι τῇ φιλίᾳ τῇ πρὸς Καίσαρα· θεραπεύουσι δὲ ἄμιλος καὶ
τοὺς Παρθιαίους.

§. 3.

Βασιλείου δὲ αὐτῶν θερινὸν μὲν ἐν πεδίῳ ιδρυμένον Γάζα,
καὶ ἐν φρουρίῳ ἔρυμνῷ Οὐέρα, ὅπερ Αντώνιος ἐπολιόρκησε
κατὰ τὴν ἐπὶ Παρθιαίους σρατείαν. Διέχει δὲ τοῦτο τοῦ
Ἀράξου ποταμοῦ, τοῦ ὄριζοντος τὴν τε Αρμενίαν καὶ τὴν
Ἄτροπατηνήν, σαδίους δισχιλίους καὶ τετρακοσίους, ὡς φησιν ὁ
Δελλιος, ὁ τοῦ Αντωνίου φίλος, συγγράψας τὴν ἐπὶ Παρθιαίους
σρατείους αὐτοῦ, ἐν ᾧ παρῆν καὶ αὐτὸς, ἥγεμονίαν ἔχων. Εἶτε δὲ
τῆς χώρας ταύτης τὰ μὲν ἄλλα εὐδαιμόνα χωρία, ἢ δὲ προσ-
άρκτιος, ὄρειν καὶ τραχεῖα καὶ ψυχρά, Καδουσίων κατοικία
τῶν ὄρεινῶν, καὶ Αμάρδων, καὶ Ταπύρων, καὶ Κυρτίων, καὶ
ἄλλων τοιούτων, οἱ μετανάσται εἰσὶ καὶ λῃτρικοί. Καὶ γάρ ὁ
Ζάγρος, καὶ ὁ Νιφάτης κατεσπαρμένα ἔχουσι τὰ ἔθνη ταῦτα·
καὶ οἱ ἐν τῇ Περσίδι Κύρτιοι, καὶ Μάρδοι, (καὶ γάρ οὕτω
λέγονται οἱ Αμάρδοι) καὶ οἱ ἐν τῇ Αρμενίᾳ μέχρι νῦν ὅμιλοι-
μιως προσαγορευόμενοι, τῆς αὐτῆς εἰσὶν ιδέας.

§. 4.

Οἱ δὲ οὖν Καδούσιοι πλήθει τῷ πεζῷ μικρὸν ἀπολείπονται
τῶν Αριαινῶν, ἄνδρες δεινοί πετροβολεῖν, καὶ ἀκοντισταὶ
ἄρεσοι· ἐν δὲ τοῖς τραχέσιν ἀνδρὶς ἱππέων πεζοὶ διαμάχονται.

350 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

524. Άντωνίῳ δὲ χαλεπὸν τὴν σρατεῖαν ἐποίησεν οὐχ ἡ τῆς χώρας φύσις, ἀλλ' ὁ τῶν ὁδῶν ἕγειρῶν, ὁ τῶν Αρμενίων βασιλεὺς Αρταουάσδης, διυ ἐκεῖνος, ἐπιβούλευονται αὐτῷ, σύμβουλον ἐποιεῖτο καὶ κύριον τῆς περὶ τοῦ πολέμου γνώμης. Επιμωρήσατο μὲν οὖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅψε, ἵνα πολλῶν αἵτιος κοκκῶν κατέσῃ Ρωμαῖοις, καὶ αὐτὸς, καὶ ἐκεῖνος, ὅσις τὴν ἀπὸ τοῦ Ζεύγματος ὁδὸν, τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, μέχρι τοῦ ἀφανῶν τῆς Ατροπατηνῆς, ὀκτακιλίων σαδίων ἐποίησε, πλέον ἡ διπλασίαν τῆς εὐθείας, διὰ ὄρῶν καὶ ὄνοδῶν, καὶ κυκλοπορείας.

§. 5.

Ἡ δὲ μεγαλη Μηδία τὸ μὲν παλαιὸν τῆς Ασίας ἔγινεστο πάσης, καταλύσασα τὴν τῶν Σύρων ἀρχὴν ὕσερον δ', ὑπὸ Κύρου καὶ Περσῶν ἀφαιρεθεῖσα τὴν τοσαύτην ἐξουσίαν ἐπὶ Αἴγυπτου, διεφύλαττεν ὅμως πολὺ τοῦ πατρίου ἀξιώματος καὶ ἦν τὰ Ἐκβάτανα..... χειμάδιον τοῖς Πέρσαις. Όμοίως δὲ καὶ τοῖς ἐκείνους καταλύσασι Μακεδόσι, τοῖς τὴν Συρίαν ἔχουσι, καὶ νῦν ἔτι τοῖς Παρθυαίων βασιλεῦσι τὴν αὐτὴν παρέχεται χρείαν τε καὶ ἀσφαλείαν.

§. 6.

Ὀρίζεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς ἔω τῇ τε Παρθυαίᾳ καὶ τοῖς Κοσσαίων ὅρεσι, λῃστρικῶν ἀνθρώπων οἱ τοξότας μυρίους καὶ τρισχιλίους παρέσχοντό ποτε Ἐλυμαίοις, συμμαχοῦντες ἐπὶ Σουσίους καὶ Βαβυλωνίους. Νέαρχος δέ φησι, τεττάρων ὄντων λῃστρικῶν ἐδινῶν (ῶν Μάρδοι μὲν Πέρσαις προσεχεῖς γίσαν, Οὐξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι τούτοις τε καὶ Σουσίοις, Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις), πάντας μὲν φόρους πράττεσθαι τοὺς βασιλέας, Κοσσαίους δὲ καὶ δῶρα λαμβάνειν, ἵνακα ὁ βασιλεὺς, Θερίσας

ἐν Ἐκβατάνοις, εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καταβαίνοις καταλῦσαι δ' 524.
 αὐτῶν τὴν πολλὴν τόλμαν ἀλέξανδρον, ἐπιτέμενον χειρῶνος.
 Τούτοις τε δὴ ἀφορίζεται πρὸς ἔω, καὶ ἔτι τοῖς Παραιτακη-
 νοῖς, οἱ συνάπτουσι Πέρσαις, δομεῖνοι καὶ αὐτοὶ καὶ ληστρικοί·
 ἀπὸ δὲ τῶν ἄρχτων τοῖς ὑπεροικοῦσι τῆς Ὑρανίας θαλάττης
 Καδουσίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, οὓς ἄρτι διηλθομεν πρὸς νότου
 δὴ τῇ Ἀπολλωνιάτιδι, ἦν Σιτακηνήν ἐκάλουν οἱ παλαιοί, καὶ
 τῷ Ζάγρῳ, καὶ δὲ ἡ Μεσαβάτικὴ κεῖται, τῆς Μηδίας οὖσα
 (οἱ δὲ τῆς Ἐλυμαίας φασί)· πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Ἀτροπατίοις
 καὶ τῶν Ἀρμενίων τισίν. Εἰσὶ δὲ καὶ Ἑλληνίδες πόλεις, κτί-
 σματα τῶν Μακεδόνων ἐν τῇ Μηδίᾳ, ὡν Λαοδίκειά τε, καὶ
 Ἀπάμεια ἡ πρὸς Ράγας, καὶ αὐτὴν Ράγα, τὸ τοῦ Νικάτορος
 κτίσμα, δὲκεῖνος μὲν Εύρωπὸν ὡνόμασε, Πάρθοι δὲ Ἀρσα-
 κίαν, νοτιωτέραν οὖσαν τῶν Κασπίων πυλῶν πεντακοσίοις που-
 γαδίοις, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀρτεμιτηνός.

525.

§. 7.

Η πολλὴ μὲν οὖν ὑψηλὴ ἔστι καὶ ψυχρά· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ
 ὑπερκείμενα τῶν Ἐκβατάνων ὅρη, καὶ τὰ περὶ τὰς Ράγας, καὶ
 τὰς Κασπίους πύλας, καὶ καθόλου τὰ προσάρκτια μέρη τὰ
 ἐντεῦθεν μέχρι πρὸς τὴν Ματιουνήν, καὶ τὴν Ἀρμενίαν. Ή δ'
 ὑπὸ ταῖς Κασπίοις πύλαις, ἐν ταπεινοῖς ἐδάφεσι καὶ κοῖλοις
 οὖσα, εὐδαιμων σφόδρα ἔστι καὶ πάνυφορος, πλὴν ἐλαίας· εἰ δὲ
 καὶ φύεται που, ἀλιτής τέ ἔστι καὶ ἔηρας· ἵπποβότος δὲ καὶ
 αὗτη ἔστι διαφερόντως, καὶ ἡ Ἀρμενία· καλεῖται δέ τις καὶ
 λειμῶν ἵπποβότος, δν καὶ διεξίασιν οἱ ἐκ τῆς Περσίδος καὶ
 Βαβυλῶνος εἰς Κασπίους πύλας ὁδεύοντες, ἐν ᾧ πέντε μυριάδας
 ἵππων θηλειῶν νέμεσθαι φασιν ἐπὶ τῶν Περσῶν· εἶναι δὲ τὰς
 ἀγέλας ταύτας βασιλικάς. Τοὺς δὲ Νησαίους ἵππους, οἵς
 ἔχρωντο οἱ βασιλεῖς, ἀρίστοις οὖσι καὶ μεγίστοις, οἱ μὲν ἐνθένδε

35a ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

525. λέγουσι τὸ γένος, οἱ δὲ ἐξ Ἀρμενίας ἴδιόμορφοι δέ εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ Παρθικοὶ λεγόμενοι νῦν, παρὰ τοὺς Ἑλλαδικοὺς, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρ' ἡμῖν. Καὶ τὴν βοτάνην δὲ, τὴν μᾶλιστα τρέφουσαν τοὺς ἵππους, ἀπὸ τοῦ πλεονάζειν ἐνταῦθα ἴδιως Μηδικὴν καλοῦμεν. Φέρει δὲ καὶ σιλφιον ἡ χώρα, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὄπος, οὐ πολὺ λειπόμενος τοῦ Κυρηναϊκοῦ, ἔτι δὲ καὶ διαφέρων ἐκείνου· εἴτε παρὰ τὰς τῶν τόπων διαφορὰς, εἴτε τοῦ φυτοῦ κατ' εἶδος ἔξαιλλόττοτος, εἴτε καὶ παρὰ τοὺς ὄπιζουτας καὶ σκευαίζουτας, ὡς ε συμμένειν πρὸς τὴν απόθεσιν καὶ τὴν χρείαν.

§. 8.

Τοιαῦτη μέν τις ἡ χώρα. Τὸ δὲ μέγεθος πάρισον πώς ἐστιν εἰς πλάτος καὶ μῆκος· δοκεῖ δὲ μέγιστον εἶναι πλάτος τῆς Μηδίας, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Ζάγρου ὑπερθέέσεως, ἥπερ καλεῖται Μηδικὴ πύλη, εἰς Κασπίους πύλας διὰ τῆς Σιγυριανῆς σαδίων τετρακισχιλίων ἑκατόν. Τῷ δὲ μεγέθει καὶ τῇ δυνάμει τῆς χώρας ὁμολογεῖ καὶ ἡ περὶ τῶν φόρων ἴσορία· τῆς γάρ Καππαδοκίας παρεχούσης τοῖς Πέρσαις κατ' ἐνιαυτὸν πρὸς τῷ ἀργυρωτῷ τελει ἵππους χιλίους καὶ πεντακοσίους, ἥμισον δὲ δισχιλίους, προβάτων δὲ πέντε μυριάδας, διπλάσια σχεδόν τι τούτων ἔτελουν οἱ Μῆδοι.

§. 9.

Ἐθη δὲ, τὰ πολλὰ μὲν τὰ αὐτὰ τούτοις τε καὶ τοῖς Ἀρμενίοις, διὰ τὸ καὶ τὴν χώραν παραπλησίαν εἶναι. Τοὺς μέντοι Μήδους ἀρχηγέτας εἶναι φασι, καὶ τούτοις, καὶ ἔτι πρότερον Πέρσαις, τοῖς ἔχουσιν αὐτοὺς, καὶ διαδεξαμένοις τὴν τῆς Ἀσίας ἐξουσίαν. Ή γάρ νῦν λεγομένη Περσικὴ σολὴ, καὶ ὁ τῆς τοξικῆς καὶ ἵππουκῆς ζῆλος, καὶ ἡ περὶ τοὺς βασιλέας Θερζ-

πεία, καὶ κόσμος, καὶ σεβασμὸς θεοπρεπῆς παρὰ τῶν ἀρχο- 525.
μένων, εἰς τοὺς Πέρσας παρὰ τῶν Μήδων ἀφῆται· καὶ ὅτι 526.
τοῦτ' ἀληθὲς, ἐκ τῆς ἐσθῆτος μᾶλιστα ὅπλου. Τιάρα γάρ τις,
καὶ κίταρις, καὶ πῖλος, καὶ χειριδῶτοι χιτῶνες, καὶ ἀναξυ-
ρίδες· ἐν μὲν τοῖς ψυχροῖς τόποις καὶ προσβόρροις, ἐπιτήδεια
ἔσι φορῆματα, οἵοι εἰσὶν οἱ Μηδικοί· ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἥκιςα·
οἱ δὲ Πέρσαι τὴν πλείστην οἰκησιν ἐπὶ τῇ Ἐρυντρῷ θαλάττῃ
κάκτηγυται, μεσημβρινώτεροι καὶ Βαβυλωνίων ὄντες καὶ Σου-
σίων· μετὰ δὲ τὴν τῶν Μήδων προσεκτίσαντό τινα καὶ τῶν
προσαπτομένων Μηδία. Ἀλλ' οὕτως ἐψάνη σεμνὰ καὶ τοῦ βα-
σιλικοῦ προσχήματος οἰκεῖα τὰ ἔθη τοῖς νικήσασι τὰ τῶν
κακηθέντων, ὥστε ἀντὶ γυμνητῶν καὶ ψιλῶν θηλυσολεῖν ὑπ-
έμειναν, καὶ κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασι.

§. 10.

Τινὲς δὲ Μήδειον καταδεῖξαι τὴν ἐσθῆτα ταύτην φασὶ,
διναζεύσασσαν ἐν τοῖς τόποις, καθάπερ καὶ Ἰάσονα, καὶ ἐπι-
κρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὅτε ἀντὶ τοῦ βασιλέως ἔξιοι. Καὶ τοῦ μὲν
Ἰάσονος ὑπομνήματα εἶναι τὰ Ἰασόνια Ἡρῷα, τιμώμενα σφόδρα
ὑπὸ τῶν βασιλέων (ἔσι δὲ καὶ ὄρος μέγα ὑπὲρ τῶν Κασπίων
πυλῶν ἐν ἀριστερᾷ, καλούμενον Ἰασόνιον), τῆς δὲ Μηδείας,
τὴν ἐσθῆτα καὶ τοῦνομα τῆς χώρας. Λέγεται δὲ καὶ Μῆδος,
υἱὸς αὐτῆς, διαδέξασθαι τὸν ἀρχὴν, καὶ τὴν χώραν ἐπώνυμον
αὐτοῦ καταλιπεῖν. Όμολογεῖ δὲ τούτοις καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀρμε-
νίαν Ἰασόνια καὶ τὸ τῆς χώρας ὄνομα, καὶ ἄλλα πλείω, περὶ
ῶν ἔροῦμεν.

§. 11.

Καὶ τοῦτο δὲ Μηδικὸν, τὸ βασιλέως αἴρεσθαι τὸν ἀνδρειό-
τατον, ἀλλ' οὐ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς ὄρείοις· μᾶλλον δὲ τὸ τοῖς

526. Βασιλεῦσι πόλλας εἶναι γυναικάς τοῖς δὲ ὄρείοις τῶν Μήδων καὶ πᾶσιν ἔθνος τοῦτο; ἐλάττους δὲ τῶν πέντε οὐκ ἔξεστιν· ὡς δὲ αὐτώς τὰς γυναικάς φασιν ἐν καλῷ τιθεσθαι, ὅτι πλείους νέμεται σύνδρας, τῶν πέντε δὲ ελάττους, συμφοράν ἡγεῖσθαι. Τῆς δὲ ἀλληλῆς Μηδίας εὐδαιμονούσης τελέως, λύπραί ἐσιν ἡ προσάρκτιος ὄρειν· σιτοῦνται οὖν ἀπὸ ἀκροδρύων, ἐκ τε μῆλων ἔησῶν κατέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δὲ ἀμυγδαλῶν φωχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ρίζῶν τινῶν οἶνον ἐκπλίσουσι· κρέασι δὲ χρῶνται Θηρείοις, ἥμερα δὲ οὐ τρέφουσι θρέμματα. Τοσοῦτα καὶ περὶ Μήδων φαμέν· περὶ δὲ τῶν νομέμων κοινῇ τῆς συμπάσης Μηδίας, ἐπειδὴ ταῦτα τοῖς Περσικοῖς γεγένηται, διὰ τὴν τῶν Περσῶν ἐπικράτειαν, ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ θήσομεν.

Κ Ε Φ. ΙΔ.

§. I.

Τῆς δὲ Αρμενίας τὰ μὲν νότια προβέβληται τὸν Ταῦρον, διείργοντα αὐτὴν ἀφ' ὅλης τῆς μεταξὺ Εὐφράτου καὶ τοῦ 527. Τέγριος, ἢν Μεσοποταμίαν καλοῦσι· τὰ δὲ ἐωθίνα τῆς Μηδίας συνάπτει τὴν μεγάλην καὶ τὴν Ἀτροπατηνήν. Προσάρκτια δέ ἐσι τὰ ὑπερκείμενα τῆς Κασπίας θαλάσσης ὅρη τὰ τοῦ Παραχοάδρα, καὶ Ἄλβανοι, καὶ Ἰβηρεῖς, καὶ ὁ Καύκασος ἐγκυκλούμενος τὰ ἔθνη ταῦτα, καὶ συνάπτων τοῖς Αρμενίοις, συνάπτων δὲ καὶ Κολχικοῖς μέχρι τῶν καλουμένων Τίβρηνῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ταῦτα ἐσι τὰ ἔθνη, καὶ ὁ Παρουάδρης, καὶ ὁ Σκυδίσιος μέχρι τῆς μικρᾶς Αρμενίας, καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, ἢ διείργει τὴν Αρμενίαν ἀπὸ τῆς Καππαδοκίας καὶ τῆς Κομμαγηνῆς.